

Luottoliikki

LUOTTOMIEHET - KREDITMÄNNEN RY:N JÄSENLEHTI

4.94



SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus	3
Ylimääräinen kokous	4
Puheenjohtajan palsta	7
Yrityksen riskin mittaa-	
minen tiedettä	8
Jäsenhakemuslomake	11
Intrum Justitia European	
Team Whitbread kisassa	12
Kokemuksia yksityishen-	
kilön velkajärjestelystä	16
Keskustelu perinnän	
keskittymisestä jatkuu	18
Uutisia	19
Uudet jäsenet	22
Mediatiedot	23
Yhdistyksen säännöt	24
Kokouskutsu	26

Luottolinkki

Luottomiehet - Kreditmännens ry:n jäsenlehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa

PÄÄTOIMITTAJA

Mikko Kallankari Puh. 90-613 711
Fax. 90-514 763

TOIMITUSNEUVOSTO

Raimo Järvisalo Puh. 90-613 711
Jukka Marttila Puh. 90-162 91
Siru Syrjälä, toimitussihteeri
Puh. 90-503 4445
Jorma Tähtinen Puh. 90-669 848
Fax. 90-666 301

ULKOASU

Jorma Tähtinen

TOIMITUKSEN OSOITE

Luottomiehet ry
PL 891, 00101 Helsinki

TILAAJAPALVELU

Luottomiehet ry
c/o Itä-Helsingin Toimistopalvelu Oy
Linnanherrantie 27 D, 00950 Helsinki
Puh. 90-323 320 Fax 90-323 546

PANKKIYHTEYDET

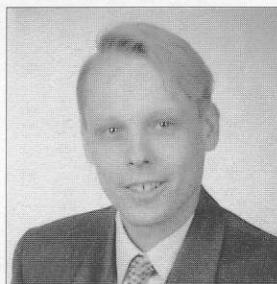
Luottomiehet ry
SYP Hki-Rautatienkatu, 208918-73866

PAINOPAIKKA

Painoekspert Oy

Kirjoittajien lehdessä esittämät mielipiteet ovat heidän omiaan eivätkä siten välttämättä edusta yhdistyksen kantaa.

Pääkirjoitus



Miksi teollisuus ei investoi

Teollisuustuotanto on kuluvana vuonna kokenut huiman kasvun, mutta teollisuuden investoinneissa ei juuri ole ollut hurraamista. Tänä vuonna on kuitenkin teollisuudessa tehty investointeja enemmän kuin neljänä edellisenä vuotena.

Vuosina 1960-1990 Suomessa investoitiin keskimäärin kolmannes bruttokansantuotteesta. Se on enemmän kuin missään muussa teollisuusmaassa.

Suomihan on nyt saanut vihdoin avattua suomalaisten tuotteiden markkinat maailmalle ja tavaraa menee kaupaksi niin paljon kuin ehditään valmistaa, mutta kasvun esteeksi on tullut teollisuuden tuotantokapasiteetti sekä omien pääomien vähyys.

Suomessa teollisuuden tuotannon voimakkaaseen kasvuun nähden yritykset tekevät investointeja tälläkin hetkellä vähän. Pääsyyinä tähän on varmasti epävarmuus tulevaisuudesta. Todella huonot ajat ovat niin tuoreessa muistissa, että yrityksissä ei uskalleta aloittaa uusia investointeja, ei ainakaan lainarahalla.

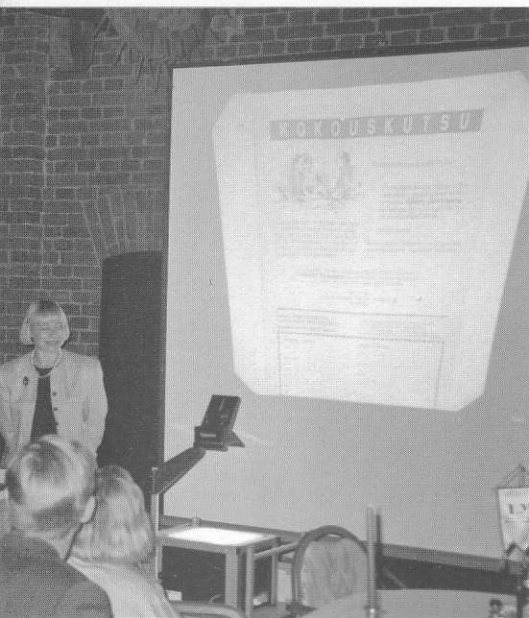
Vielä viime vuosikymmenen lopun korkeasuhdanteen aikaan yritykset investoivat voimakkaasti velkapääomalla. Nyt on toinen ääni kellossa. Yrityksissä pyritään vahvistamaan rahoitusrakennetta niin, että ne eivät olisi niin helposti haavoittuvia ulkopuolisista tekijöistä esim. lainojen koroista johtuen.

Teollisuus on myös odottavalla kannalla Suomen EU-kysymyksen suhteen. Se haluaa ensin nähdä mennäänkö EU:n mukaan vai ei. Yrityksissähan ollaan valtaosin sitä mieltä, että mukaan olisi mentävä. Niissä toivotaan liittymisen tuovan mukanaan mm. Suomen talouspolitiikkaan kuria ja pitkäjänteisyyttä. Euroopan Unionin jäsenyyden katsotaan myös parantavan suomalaisten yritysten kilpailukykyä.

Mikko Kallankari
Päätoimittaja

Luottomiehet - Kreditmännens ry:n ylimääräinen kokous 15.9.1994

TEKSTI: SIRU SYRJÄLÄ

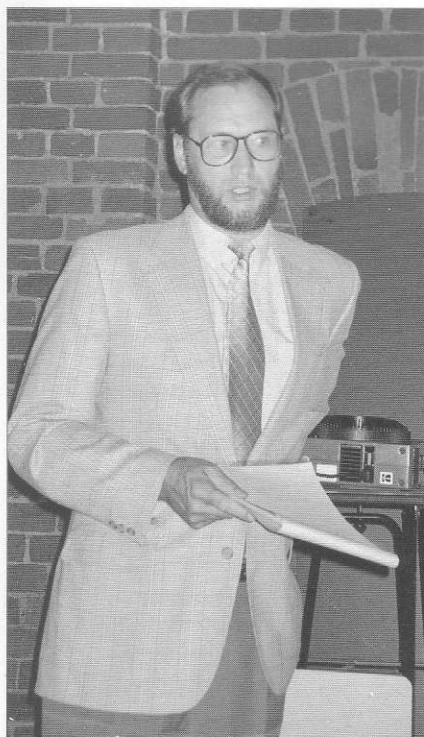


Yhdistyksen jäsenkokous oli kutsuttu koolle Ravintola Sipiliin. Paikalle saapuikin viitisenkymmentä yhdistyksen edustajaa. Satoi kaatamalla, mutta Banketti-salin tunnelma oli lämmin, kun luottoystävät ja -tuttavat tapasivat syksyn ensimmäisessä kokouksessa.

Yhdistyksen varapuheenjohtaja **Helena Pahlman** avasi kokouksen toivottaen jäsenet tervetulleiksi ja esittellen kokousaiheen sekä alustajan Helsingin Kaupungin Velkaneuvontayksiköstä. Velkaneuvoja **Henri Jantusen** esityksen aiheena oli yksityisen kuluttajan velkajärjestely ja hän valotti aiheita asiakkaan eli velallisen kannalta. Puheenvuoro herätti runsaasti kysymyksiä, olivathan paikalla olijat valtaosin ns. vastapuolen edustajia. Henri Jantusen puheenvuoro on esitetty toisaalla tässä lehdessä.

Muina asioina luettiin yhdistyksen uusien jäsenten nimet sekä käytiin läpi Luotto päivän kokousjärjestelyjä. Lakitoimikunnan edustaja **Timo Mäki** käytti puheenvuoron, jossa hän valotti valmisteilla olevan Perintälain etenemistä. Oikeusministeriön työryhmän mietintö tulee valmistuttuaan lausuntokierrokselle, jolloin myös yhdistys pääsee esittämään kantansa lain sisältöön.

Iltapalalla keskusteltiin vapaamuotoisemmin mm. velkajärjestelylain mukanaan tuomista epäkohdista ja ongelmista, joista takaajien asema ja harkinnanvaraisuus eivät ole vähäisempiä.







Valvontaa vai itsekontrollia

Talouselämän hullujen vuosien jälkeen on aivan ilmeisesti syntynyt yhä lisääntyvää tarvetta valvoa yritystalouden piirissä tapahtuvaa toimintaa. Pankkeja valvotaan, vapaata kilpailua valvotaan, kuluttajansuojaa valvotaan, tietosuojaa valvotaan ja nyt on perusteilla konkurssiasiamiehen virka ja virasto, joka valvoisi konkurssiin liittyviä laillisuus- ja laittomuusasioita. Tämän lehden palstoillakin on kaivattu valvontaa, lähinnä perintätoimiston valvontaa ja valvojaksi on ehdotettu yhteistä yhdistystämme Luottomiehet ry:tä. Ehdotus lienee vain heitto ilmaan keskustelun herättämiseksi, sillä mielestäni on aika selvää, että yhdistys ilman palkattuja toimihenkilöitä ei kykene moista valvontaa suorittamaan.

Kun yhdistyksen jäsenkenttä koostuu tavaraluotonantajien, perintätoimistojen, luottotietotoimistojen, rahoitusyhtiöiden, luottokorttiyhtiöiden ja pankkien edustajista, olisi aika outoa, että yhdistys alkaisi valvoa yhden jäsenryhmänsä toimintoja.

Toisaalta voisi ajatella, että niin ikävää kuin se onkin, on yhteiskunnastamme ja sen eri osa-alueilta kadonnut luottamus ja ehkä moraalikin, koska kaikkea pitäisi valvoa. Ylenpalttiset valvontakoneistot maksavat ja niillä on taipumus muodostua itseisarvoiksi ja jopa pitkän päälle korruptoitua. Aika ajoin on herätelty keskustelua yritystoiminnan etiikasta, mutta keskustelu on kuihtunut alkuunsa.

Toisaalta pitäisi siis valvoa ja kiristää säännöksiä, mutta toisaalta taas ainakin tavaraluotonantajan etua ollaan pahasti loukkaamassa poistamalla erästä erittäin hyvää, tehokasta, nopeaa ja hinnaltaan edullista perintäkeinoa eli tratan käyttöä yritysperinnässä. Velallisen asemaa ollaan ikäänkuin helpottamassa ja julkisen maksuhäiriön valvovaa roolia mitätöimässä. Tratan tehohan on suurelta osin perustunut mahdollisuuteen julkistaa se protestoinnin kautta ja tämä julkistaminen on toiminut ikäänkuin "naapurikontrollina". Ei ole haluttu tehdä väärin, kun siitä on aiheutunut maineen menetystä ja luottohanojen sulkemista.

Tratan käytön lopettamishankkeet ovat jo ilmeisen pitkällä. Parempi vaihtoehto olisi ottaa tratasta säännökset lakiin tai säätää sen käytöstä asetuksella, kuin lopettaa se. Kenenköhän etua tämän tavaraluotonantajia hyvin palvelevan perintäkeinoon mahdollinen lopettaminen palvelee? Vai onko joku erehtynyt protestoimaan väärän yrityksen tratan?

Ne jotka perivät saataviaan tehokkaasti eivät ole rikollisia vaan yrityksiä, jotka yhäkin työllistävät ja ovat ilman tehostettua valvontaakin hoitaneet velvoitteensa yhteiskuntaa, työntekijöitään, asiakkaitaan ja saamamiehiään kohtaan.

Anna-Maija Urpelainen
Puheenjohtaja

YRITYKSEN RISKIN MITTAAMISEN PITÄÄ PERUSTUA TIETEeseen

Suomessa elettiin pitkään sel-
laista aikakautta, ettei luotet-
tavien riskimittareiden kehi-
ttämiseen tuntunut olevan tar-
vetta. Luotonantajien luotto-
tappiot jäivät varsin pieniksi
vaatimattomiakin riskinarvi-
ointimenetelmiä käyttämällä.
Professori, pääjohtaja **Aatto**
Prihtin ansiokkaassa väitös-
kirjassaan vuonna 1975 esi-
ttämä Z-luku oli niitä harvoja
todellisia riskimittareita, joita
oli käytettävissä.

Luotonantajat havahtuivat
kuitenkin laman kynnyksellä
ja varsinkin sen aikana. Suuri
osa luotetuista yrityksistä pal-
jastui riskiyrityksiksi, joiden
rahoittamista olisi ollut syytä
välttää. Riskinarviointi oli kui-
tenkin ollut puutteellista, jon-
ka lisäksi ympäristöstä tule-
vat uhkat toteutuivat vaikeim-
malla mahdollisella tavalla.
Tilannetta ei voinut enää pe-
lastaa, mutta toivottavasti se
opetti meille jotakin: luotetta-
va riskinarviointimenetelmä on
luotonannon välttämätön apu-
väline.

Apulaisprofessori **Erkki K.**
Laitinen ja tutkija **Arto Suvas**
ovat yhdessä kehittäneet ns.
F- todennäköisyyden, joka on
jatkuva seurannassa osoit-
tautunut poikkeuksellisen luot-
tettavaksi riskimittariksi.
Tämä mittari perustuu tieteel-
liseen kehitystyöhön, jota esi-
tellään lyhyesti tässä artikkelis-
sa.

Mistä riski syntyy?

Kun riskimittaria ryhdytään
kehittämään, on ensimmäisek-
si mietittävä, mitä riskiä pyri-
tään mittaamaan. Riski voi-
daan määritellä esimerkiksi
yrityksen riskiksi joutua kon-

kurssiin, saneeraukseen tai
vakavaraisuuskriisiin. Määri-
telmä vaikuttaa suoraan sii-
hen, mikä mallin kehittämi-
sessä oletetaan selitettäväksi
ilmiöksi ja siihen, minkä ilmi-
ön ennustamiseen mallia voi-
daan käyttää.

F-todennäköisyys on kehi-
tetty määrittämällä mittauk-
sen kohteeksi sen todennäköi-
syys, että yritys ei pysty selvi-
tymään maksuvelvoitteistaan
normaalein menetelmin. Tämä
tarkoittaa sitä, että tässä ti-
lanteessa yritys voi esimerkik-
si joutua konkurssiin, sanee-
raukseen tai selvitystilaan,
kokea maksuhäiriöitä, joutua
ottamaan vakautetun lainan
tai joutua myymään poikkeuk-
sellisesti käyttöomaisuuttaan.

Kaikki nämä tapaukset ei-
vät suinkaan johda yrityksen
toiminnan loppumiseen. Ne
merkitsevät kuitenkin sitä, että
yritys on joutunut rahoituk-
sellisesti poikkeuksellisen vai-
keaan tilanteeseen, joka pitää
ratkaista poikkeuksellisin me-
netelmin tai toiminta ei voi jat-
kua. F-todennäköisyys mittaa
siten yrityksen rahoituksellis-
ta toimintakykyä. Sen aika-
janne on noin vuosi eli se mit-
taa vaikeuksiin joutumisen
todennäköisyyttä seuraavan
vuoden aikana.

Yritys ajautuu vaikeuksiin
yleensä seuraavan prosessin
seurauksena:

1. Kannattavuus on heikko tai kasvu liian nopea
2. Tulorahoitus heikkenee
3. Rahoitusomaisuus piene-
nee
4. Ulkopuolisen rahoituksen-
tarve kasvaa

5. Lyhyt- ja pitkäaikaiset velat kasvavat
6. Tappiot syövät omaa pää-
omaa
7. Vakavaraisuus heikkenee
8. Takaisinmaksukyky ro-
mahtaa
9. Maksuvelvoitteista ei selvi-
tä

Yritysriskin syntyminen on si-
ten dynaaminen prosessi. Suu-
rin osa riskiä mittaavista mal-
leista perustuu kuitenkin yri-
tyksen tietyn hetken tilannet-
ta kuvaaviin (staattisiin) tun-
nuslukuihin. F-todennäköi-
syys on menetelmä joka ottaa
riskin arvioinnissa huomioon
myös prosessin, mikä paran-
taa mittauksen luotettavuut-
ta huomattavasti.

Riskin mittaamisen peruslottuvuudet

Riski joutua rahoituksellisiin
vaikeuksiin edellä kuvatulla
tavalla toteutuu, kun yritys ei
saa katettua rahoitustarvet-
taan normaaleilla menetelmil-
lä. Rahoitustarpeen kattami-
seen vaikuttaa neljä tekijää.
Ensimmäinen näistä tekijöis-
tä on tulorahoitus, joka perus-
tuu tulojen ja menojen erotuk-
seen. Mitä enemmän yrityk-
sellä on tulorahoitusta, sitä
vähemmän sillä on riskiä ajau-
tua vaikeuksiin. Tulorahoitus-
ta voidaan mitata esimerkiksi
yrityksen rahoitustuloksella tai
kassavirralla.

Toinen rahoitustarpeen
kattamiseen vaikuttava tekijä
on rahoitusomaisuus, jota voi-
daan käyttää satunnaisen tar-
peen kattamiseen. Yrityksen
rahoitusomaisuuden käyttö-
kelpoisuus rahoituslähteenä
riippuu sen likviydestä eli ky-

vystä muuttua rahaksi. Yrityksen likviditeettiä mitataan usein esimerkiksi tunnusluvulla quick ratio, jossa rahoitusomaisuus suhteutetaan lyhytaikaisiin velkoihin.

Yritys voi myös kattaa rahoitustarpeensa lisäämällä nettovelkojaan, jos siihen on mahdollisuuksia. Nämä mahdollisuudet perustuvat lähinnä yrityksen vakavaraisuuteen eli omaisuuden arvon ja entisten velkojen erotukseen. Tätä erotusta arvioitaessa on erityisen tärkeä määritellä omaisuuden arvo oikein, koska rahoituksen saatavuus perustuu siihen. Vakavaraisuus on keskeinen riskiin vaikuttava tekijä, jota mitataan usein omavaraisuusasteella.

Neljäs ja viimeinen kattamiseen vaikuttava tekijä on oman pääoman lisäys, joka riippuu yrityksen mahdollisuuksista löytää lisää oman pääoman ehtoista rahoitusta. Tätä mahdollisuutta on yleensä vaikea mitata tilinpäätöstietojen avulla, joten se aiheuttaa malleissa virheluokituk-
sia.

F-todennäköisyyteen eli F-lukuun sisältyvät kolme ensimmäistä staattista peruslottuvuutta: tulorahoitus, likviditeetti ja vakavaraisuus. Näistä syntyy F-lukuun ns. staattinen perusmalli, joka synnyttää riskin mittaamiselle sisäisen johdonmukaisuuden. Riski muuttuu näiden perustekijöiden muuttuessa. F-luvun yhteyteen on myös luotu mahdollisuus määritellä omaisuuden arvo eri tavoilla syöttötietona.

Miten mittari kehitetään?

Ensimmäinen vaihe riskimittarin tieteellisessä kehittämisessä on valita malliin muutujat, joilla edellä määriteltyä riskikäsitetä selitetään. Tärkeätä on se, että malli sisältää edellä esitetyt perustekijät, mutta ei liian monta muutujaa, koska silloin mallin käyttökelpoisuus heikkenee. Sopiva muutujien määrä on 3-5. F-luku perustuu muutamaan tunnuslukuun, jotka mittavat peruslottuvuuksia.

Toinen vaihe on valita aineisto, jonka pitää olla mah-

dollisimman laaja ja edustava siten, että siinä ovat edustettuina eri toimialat, eri kokoluokat ja eri ajanjaksot. F-luvun kehittämisessä on käytetty noin 500 yrityksen aineistoa, joka muodostuu suurista ja pienistä eri toimialojen yrityksistä, joista osa on tehnyt konkurssin. Yritysaineisto käsittää 5-10 vuoden aikasarjoja yrityksistä eri ajanjaksoilta.

Havaintoaineisto kannattaa valita vastinpareittain, koska se vähentää mallin estimoinnin harhaisuutta. Tämä tarkoittaa sitä, että valitaan kullekin riskiyritykselle vastaava terve yritys, joka on samalta toimialalta ja samankokoinen. F-luvun kehittämisessä käytetty aineisto on kerätty tällä tavalla.

Tärkeätä on myös se, että aineisto jaetaan estimointi- ja testiaineistoon, jolloin tulosten yleispätevyyttä voidaan arvioida. Malli estimoidaan siten toisesta aineistosta kuin missä sen toimintakykyä arvioidaan. Tällä tavalla myös F-luvun toimintakyky on testattu.

Testiaineiston pitää olla riittävän tuoretta, jotta mallin vanhentuminen voidaan havaita. F-lukua testataan jatkuvasti uusilla aineistoilla ja mallia uudistetaan tarvittaessa. Perusteellisemmän päivityksen kohteena F-lukuun perustuva malli on kerran vuodessa.

Kolmas vaihe mittarin kehittämisessä on valia menetelmä, jolla se estimoidaan. Tavallisin menetelmä on pitkään ollut erotteluanalyysi, joka vaatii kuitenkin raskaita tilastollisia ominaisuuksia muuttujilta (esimerkiksi multinormaalisuus). Viime aikojen suosituimmaksi menetelmäksi on noussut logistinen regressioanalyysi, joka perustuu logistiseen (eksponentiaaliseen) jakaumaan.

Logistinen malli ei vaadi yhtä raskaita olettamuksia kuin erotteluanalyysi ja se toimii usein luotettavammin. Se tuottaa tulokseksi todennäköisyyden, jolla mitattava ilmiö tapahtuu. F-luku perustuu juuri sellaiseen menetelmään, jonka avulla todennäköisyys ajautua rahoituksellisiin vai-

keuksiin voidaan arvioida.

Viimevuosina on riskinarviointiin sovellettu myös ns. eloonjäämisanalyysiä ja hermoveikkooanalyysiä. Eloonjäämisanalyysi ei ole tuottanut kovin rohkaisevia tuloksia kun taas hermoveikkomenetelmä on erityisen lupaava. Se ei ole kuitenkaan kovin selvästi voittanut muita menetelmiä testiaineistoissa, vaikka estimointiaineistossa sen suorituskyky onkin ollut paras.

Loppujen lopuksi on todettava, ettei estimointimenetelmä ole ratkaiseva tekijä mallin luotettavuudelle, vaan mallin perusajatus eli idea. F-luku perustuu uuteen ideaan ns. 2-tasomallista, jossa yhdistetään tietyllä tavalla perinteiseen staattiseen malliin dynaamisia ominaisuuksia.

Mitä jää ulkopuolelle?

Selvää on, että mallin ulkopuolelle jää aina tekijöitä, joita ei kyetä selittämään. Jos esimerkiksi konkurssiriskiä pyritään ennustamaan vain rahoitustuloksella, ei malli toimi, sillä se ei huomioi yritysten vakavaraisuutta ja likviditeettiä. Yritys selviää heikostakin tulorahoituksesta, jos sillä on paljon rahoitusomaisuutta tai hyvät mahdollisuudet lisätä velkojaan.

Jos malli sisältää vain staattiset persulottuvuudet, jää sen ulkopuolelle dynaaminen prosessi, joka johtaa yrityksen vaikeuksiin. Dynamiikan mukaanoottaminen malliin ei kuitenkaan ole helppoa, sillä se on niin monitahoinen ilmiö, ettei se tule tavanomaisessa estimoinnissa tilastollisesti merkitseväksi ja jää siten mallin ulkopuolelle.

F-luvussa tämä on ratkaisu siten, että perusmalli muodostuu staattisista ulottuvuuksista, mutta siihen on lisätty dynamiikka (prosessi) erillisillä efekteillä (lisillä). Tällaisia efektejä ovat esimerkiksi vaarallinen kasvu ja kasvun epätasaisuus. Tällä tavalla mallin peruslogiikka on pysytetty säilyttämään, mutta siihen on saatu dynaamisuus mukaan.

Tästä huolimatta F-luvunkin ulkopuolelle jää tekijöitä,

joita pitää arvioida intuitiivisesti, mikäli ne ovat tiedossa (esimerkiksi mahdollisuudet oman pääoman lisäämiseen). Yrityksen todennäköisyys joutua vaikeuksiin (F-todennäköisyys) saattaa esimerkiksi olla 65 %, mikä viittaa suureen riskiin.

Jos kuitenkin tiedämme, että yrityksellä on rikas omistaja, joka varmasti sijoittaa yritykseen lisää rahaa oman pääoman ehdoin, on riskiarviota korjattava alaspäin. Tässä tilanteessa voidaan todeta,

että yrityksellä saattaa olla rahoituksellisia vaikeuksia, mutta että se selviää niistä.

Miten yritysten riskisyys on kehittynyt?

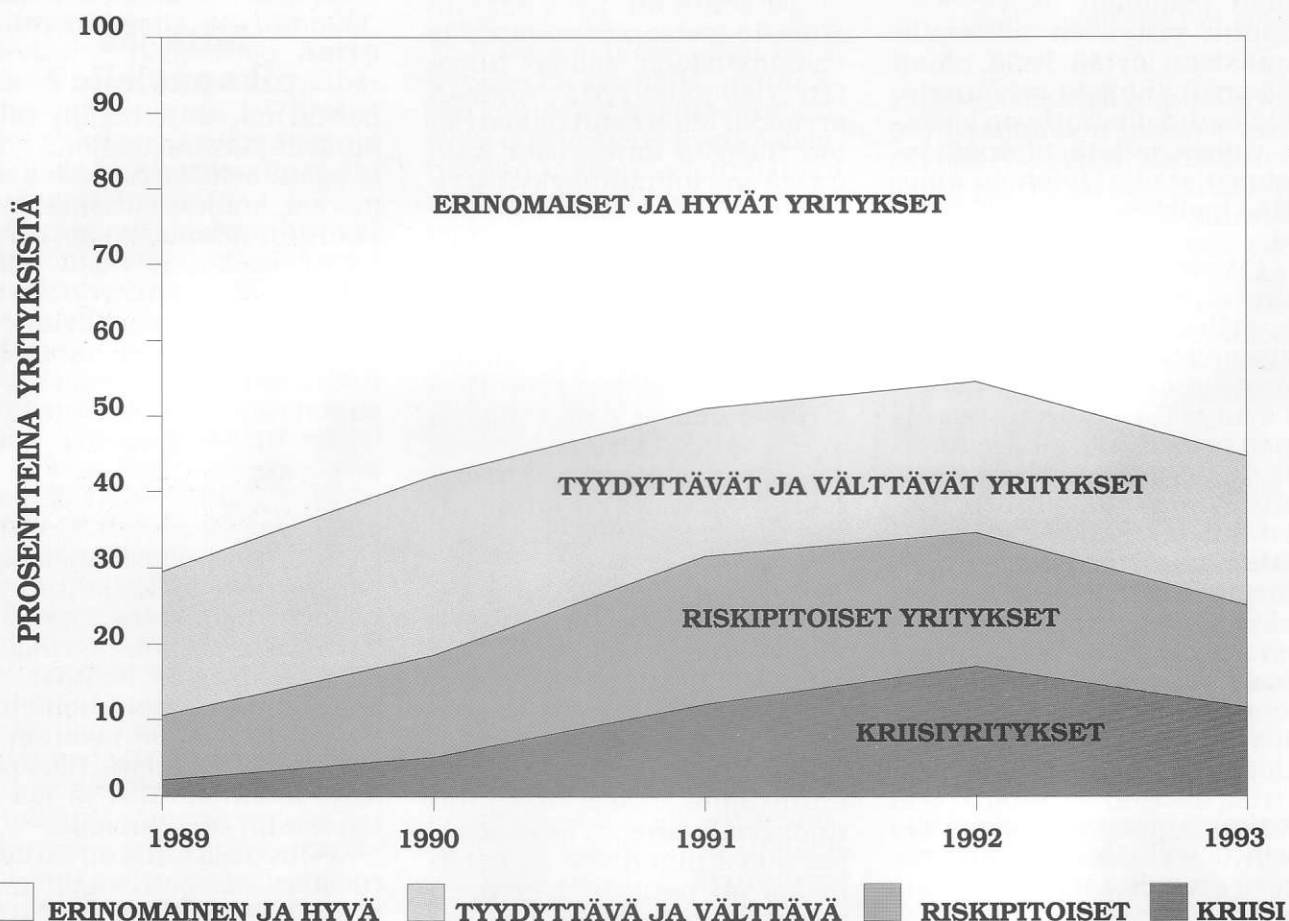
F-luku tarjoaa erinomaisen apuvälineen suurten yritysjoukkojen riskisyyden arvioimiseen. Liitteenä olevassa kuviossa on esitetty, miten yritysten riskisyys on kehittynyt vuosina 1989-1993 yritysjoukossa, joka sisältyy Balance-

Collsulting Oy:n tietokantaan. Kuviosta nähdään myös F-luvun arviointiasteikko erinomaisesta kriisiin.

Kuviosta nähdään, että lama on väistymässä ja kriisiyritysten osuus on selvästi pienentynyt vuonna 1993 edelliseen vuoteen verrattuna. Samalla erinomaisten ja hyvien yritysten osuus on noussut yli puoleen kaikista yrityksistä. Tästä huolimatta ollaan vielä kaukana vuoden 1989 tilanteesta. Riskiyritykset ovat tulleet jäädäkseen.

KAIKKI YRITYKSET

Yritysten rahoituksellisen riskisyyden kehitys 1989 - 1993



VUOSI	ERINOMAINEN	HYVÄ	TYYDYTTÄVÄ	VÄLTÄVÄ	LIEVÄ RISKI	RISKI	SUURI RISKI	KRIISI	YHTEENSÄ
1989	231	162	58	41	16	16	16	13	553
1990	236	194	88	77	26	46	36	37	740
1991	229	174	85	71	39	60	75	103	838
1992	317	193	112	86	40	81	100	182	1 111
1993	242	150	75	58	28	44	30	85	712

Intrum Justitia European Team selvisi Whitbread 93/94 kisasta lähes voittajana.

**MATKA-
KERTO-
MUKSIA**

Häntäpäähän sijoitettu "eurooppalainen soppa" selvisi vedonlyöjien masennukseksi toiseksi. Sijoitus ei tullut ilmaiseksi, eikä elämä tässä kisassa ollut ruusuilla tanssimista. Silti European Team piti pintansa ja osoitti että eurooppalainen yhteistyö kannattaa!

Teksti: Markus Mustelin - Minna Lindholm

neemme viereen jättiläismäisen vesipatsaan. Trombin tuulet vaikuttavat meihin, mutta itse pyörteestä selviämme säikähdyksellä. Trombin ja meidän väliimme jäi n. 150 metriä!

Valmistaudumme valtaamaan kisan johtopaikan, kunnes vesipainolastimme tankki räjähtää! Syynä on yksi h..tin venttiili, joka on epähuomiossa jäänyt aukaisematta. Matkantekomme hidastuu ja Tokio pääsee ohitsemme. Myös muut kilpailijat ajavat ohi.

Markuksen valtakuntaa. Huomaa taka-alalla olevan hellan asento...

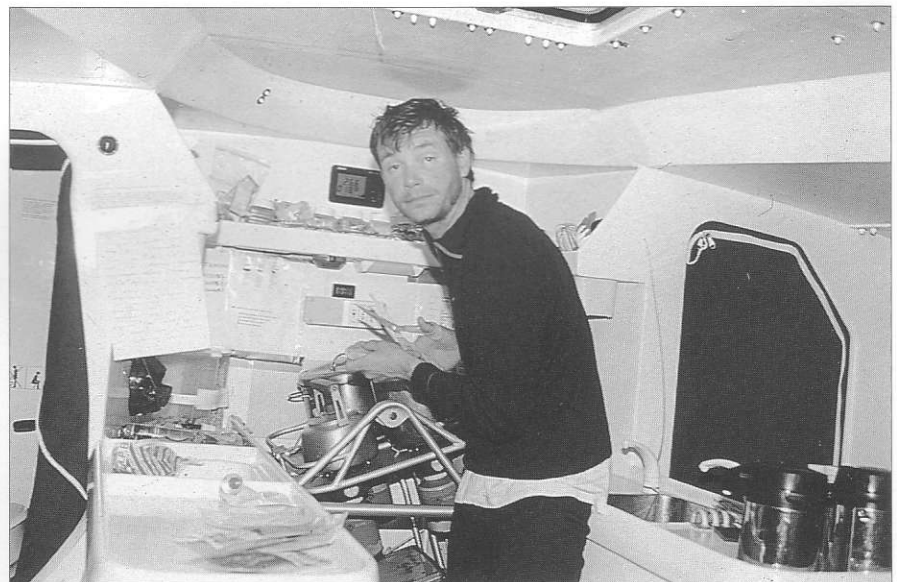
Whitbread Round the World Race 1993/94 päättyi kesäkuussa Southamptoniin, Englantiin. Maalilinja oli sama kuin lähtölinja, josta veneet starttasivat syyskuussa 1993. Silloin oli vain aavistus, mitä nämä yhdeksän kuukautta toisivat tullessaan.

Jokaisesta Whitbread -kisasta on kirjoitettu luultavasti yhtä monta kirjaa kuin on venekuntia ollut mukana matkassa. Jokaisella miehistöllä on oma näkemyksensä kisasta ja, ennen kaikkea, jokaisella on varmasti toinen toistaan huimemmat jutut kerrottavana! Eikä tämä kerta ole mikään poikkeus.

Markus Mustelin, Intrum Justitian veneen muonitusmestari kertoi tästä kisasta, legi legiltä ne "mieleenpainuvimmat" asiat.

I Legi, Southampton, Englanti - Punta del Este, Uruguay

Kisa ei alkanut parhaalla mahdollisella tavalla. Emme saaneet kunnon starttia ja pahimmat kilpakumppanimme kirivät kauas edelle. Tsemppiä riitti ja se palkitaan: saavutamme johdossa olevan Toki-



on ja taistelu ykkössijasta alkaa.

Ensimmäinen ja ainoa keskeytys tässä kisassa: Maxivene Fortuna menettää mesaanimastonsa ja palaa takaisin Englantiin.

Lähestymme Doldrumsin työntä aluetta edelleen Tokion kanssa kisaten johtoasemasta. Selvisimme tyynestä vaiheesta ilman mitään suurempaa dramatiikkaa.

Tuulen yltyessä huomaamme "trombin" (eräänlainen pyörretuuli) joka nostaa ve-

Tankin korjauksessa menee 36 tuntia.

Saavumme Punta del Esteen 16 tuntia Tokion jäljessä, 5. sijalle. Sparraus seuraavalle legille alkaa. Tunnelma ei ole paras mahdollinen. **Roger** ilmoittaa keskeyttävänsä jalkavammansa takia ja puikkoihin astuu **Lawrie Smith**. Myös 12. miehistönjäsen, englantilainen **Paul Stanbridge** astuu kuvaan mukaan. Tunnelma kohoaa, mitä lähemmäs starttia pääsemme.



Märkää, kylmää, sadetta, sumua. Tämänkö takia Whitbreadiin mennään....

II Legi, Punta del Este, Uruguay - Fremantle, Australia

Saimme loistavan startin. Fiilis on korkealla ja lämpötila laskee samaa vauhtia. Jäävuoret astuvat mukaan kuvaan. Jättiaalto iskee **Magnuksen** vinssipylvääseen ja Magnus loukkaa kätensä pahasti. Sys-teemit muuttuvat. Magnus hoitaa kokonaan sisätilakomennuksen. Me muut touhuamme ulkona.

Kylmyydestä ja märkyydestä huolimatta fiilis on hyvä. Ohitamme Prince Edwardin saaret. Näkymä on vaikuttava, sillä saaren mustat kalliot ovat uhkaavan näköiset, niiden noustessa Eteläisen jäämeren tyrskyistä.

Saamme hätäsanoman. Brooksfild on aktivoinut hätälähettimensä. Yritämme radiokontaktia, mutta turhaan. Huolestumme ja syystäkin. On vaikea olla ajattelematta kaveritamme näissä olosuhteissa. Parin päivän päästä saamme uutisia Brooksfildistä. Vene on löytynyt ja kaikki ovat hengissä. Tosin peräsin on rikkoutunut ja rungossa on iso reikä. Veneessä on tonneittain vettä. Korjaustyöt on aloitettu

ja Brooksfild pääsee omin voimin Australiaan.

Oma lämmittimemme si-mahtaa. Hetkessä kaikki on litimärkää ja jääkylmää. Läm-mikkeeksi saamme johtopai-kan sekä rikomme Omegan 24-tunnin ennätyksen. Kylmyys on hermoja raastavaa ja ajam-me venettämme kovempaan vauhtiin päästäksemme läm-pimille alueille. Johtomme kas-vaa päivä päivältä ja eromme Tokioon on yli 100 merimailia!

Jouduimme tyynelle alueel-le ja Tokio sai meitä kiinni 80 merimailia! Legin loppu on to-della hermoja rassaava. Ruo-kavaramme ovat melkein lop-pussa. Kahvia, teetä, näkkilei-pää. Siitäkin huolimatta yh-teishenkemme on uskomaton ja pidämme pintamme lop-puun saakka. Olemme voitta-jina maalissa. Olemme koko-nais- ja luokkavoittajia maail-man nopeimmassa yksirunko-veneessä! Tätä tunnetta en unohda ikinä. YEAH!

Seuraa kisan ehkä ikävin tapahtuma. Brooksfildin et-sinnoissa mukana ollut Wins-ton saa kiitokseksi urotyös-tään ehkä hiukan liian ison palkinnon. Kilpailujohto pa-ransi veneen aikaa n. 24 tun-nilla. Tämä siirtää Winstonin

kakkossijalle vain minuutin meidän jälkeemme. Protesti. Emme ainoastaan me, vaan muutkin kilpailijat pitävät kompensatiota kohtuuttoma-na. Kilpailujohto käsittelee asian uudelleen Uudessa-See-lannissa.

Viileän ilmapiirin kompen-soi kuuma ilma: 30 - 40 astet-ta. Hyvää Joulua teillekin!

III Legi Fremantle, Australia - Auckland, Uusi Seelanti

Startti onnistui hyvin. Kamp-pailemme johdosta Tokion kanssa. Winston ottaa eteläi-sen reitin ja saavuttaa ensim-mäisen viikon aikana 250 me-rimailin johdon. Kiitos mata-lapaineen ja kovan työn, saam-me Winstonin kiinni ja siir-rymme johtoon. Ohitimme sa-malla myös Yamahan ja New Zealand Endeavourin näkö-etäisyydeltä. Tuuli 45 solmua, meillä keltainen Fair Pay spin-nu, heillä pieniä kevlarpurjei-ta. Vauhtieromme oli 3 sol-mua. Vilkkutelimme toisillem-me. Silloin vielä hymyilytti!

Tuuli kevenee Uuden-See-lannin rannikkoa lähestyessä. Fliitti saa meidät kiinni ja me-netämme johtoasemamme.

Legin loppu oli meille masentava. Tokiolla ja New Zealand Endeavourilla oli tiukka loppukilpailu. Varsinainen match racing.

Uusi-Seelantilaiset rakastavat purjehtimista ja purjehtijoita. Vaikka tulimme 5. maaliin oli maaliintulo lämmin ja kannustava. Kiinnostus tähän kisaan oli suuri ja koko sata-ma-alue oli yhtä suurta karnevaalia!

Winstonin 24 tunnin korvaus käsitellään uudelleen kilpailujohdossa. Lopputuloksena on, että kompensatio on 21 tuntia ja risat. Sekä Winston että muut kilpailijat ovat tyytyväisiä lopputulokseen.

Valmistaudumme seuraavalle legille. **Lawriella** ja **Gunnar Kranzilla** oli eriäviä mielipiteitä ja Gunnar jättää joukkomme. Tilalle otamme hollantilaisen **Marco Constatin**. Jätkä tuntuu hyvältä tyypiltä.

IV Legi Auckland, Uusi Seelanti - Punta del Este, Uruguay

Lähdössä kunnon avohässäkää. Seitsemän venettä ottaa varaslähdön, me mukaan lukien. Joudumme kääntymään ja ylittämään maaliviivan uudestaan. Ensimmäisellä kääntömerkillä tilanne edelleen katastrofaalinen. Kilpailijoiden lisäksi seassa oli satoja katsojavenkeitä. ANKKUROITUNA! Ei mitään herkkua ruorimiehelle. Selvisimme kuitenkin kunnialla ja saamme veneemme trimmattua huippunopeuteen. Rikomme oman ennätyksemme (taas). Nämä vedet ovat tehty Intrumille. Ja meidän jengille. Uusi tulokas Marco kommentoi: "This is great stuff!"

Etelänmerellä kehitämme uuden sanontatavan: "Nice day, if you like it wet and grey!" Tämä kertokoon fiiliksemme.

Taktikointi alkaa. Suuntaamme etelään. Hävisimme tässä muutamia maileja, mutta onnistuimme hämäämään kilpakumppaneitamme. Tokio siirtyy johtoon, Luulee vielä voittavansa. Jäävuoria! Upeita jäävuoria!! Upeita ilmoja. Aurinko paistaa ja on kylmä.

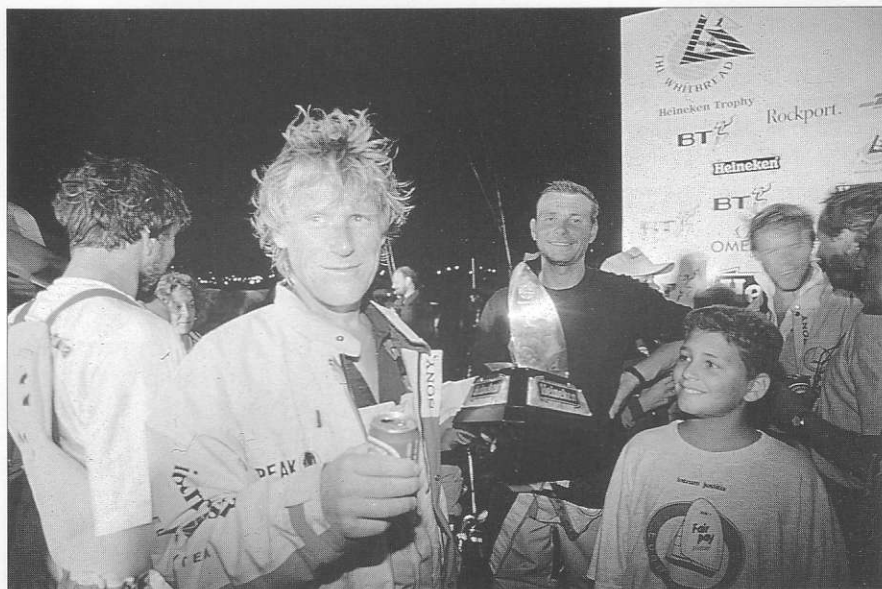
Taktiikkamme onnistui! Ensimmäisinä Cape Hornin ympäri. Tunnelmaa ei voi sanoa kuvata. Menkää itse sin-

ne niin tiedätte mistä puhun!

Olemme takaisin Atlantilla. Vaikka Suomeen on 15.000 merimailia tuntuu siltä, kuin olisin kotona. Luojan kiitos Etelänmeri on takana!

Loppukiri on nyt lähellä. Vedämme tiukkaa kryssiä. Falklandin saaret tulevat vastaan. Vahvistamme johtoasemamme. Legi ei tunnu ikinä loppuvan. Navigoijamme **Marcel** teki loistavan työn tutkiesaan virtoja. Pääsimme oman luokkamme voittajana maaliin sekä voitimme Southern Ocean Trophyn. Elämä hymyilee.

Kisan loppu häämöttää. Taktikoimme seuraavalle legille. Miehistössä on vain 10 jäsentä. **Rick Tomlinson** (valokuvaajamme) ja minä jäämme pois. Vaimoni **Adriana** ja poikani **Adrian** ovat riemussaan.



... vai tämän. Merten mielettömyydet takana ja elämä hymyilee legivoiton jälkeen. Vas. Kippari Lawrie, kokki Markus ja kokinpoika Adrian.

V Legi Punta del Este, Uruguay - Fort Lauderdale, USA

Luultavasti kisan huonoin legi. Kaikki suunnitelmat ja taktikoinnit päin mäntyä. Koko fliitti "lipuu" hiljaa eteenpäin. Viidentenä päivänä kisan johtaja Tokio menettää mastonsa ja suuntaa kohti Brazilian rannikkoa korjauksia varten. Tokion peli on pelattu. Life is tuff!

Pasaatituulissa vedetään kovaa kryssiä. Olosuhteet ovat todella kovat W 60-luokan veneille. Saa nähdä, kestävätkö veneet tätä matkaa!

Lähestymme uudestaan Doldrumsin tyynä aluetta. Olemme hyvällä kakkossijalla. Valitettavasti jäämme pahasti tyynelle alueelle ja seuraamme vierestä, kuinka Yamaha kirii johtoon tunti tunnilta, vuorokausi vuorokaudelta.

Legi kestää arvioitua pidempään ja veneestä loppuu ruoka. Miehistö on nälissään mutta pakko on yrittää vaikka nälkä kurnii vatsassa.

Saavumme maaliin 14 tuntia Yamahaa jäljessä. Toinen sijamme on meille todella katkera pala. Ainoa huolestus on nyt, miten saamme Yamahan kiinni viimeisellä ja ratkaisevalla legillä?

Tunnelma venekunnissa kiihkeää. Protesteja tehdään toinen toisensa perään. Yama-

ha on todistettavasti rikkonut sääntöjä. Kilpailukomitea ei tee asialle mitään.

Mikäli emme säti kilpailijoitamme, korjaamme venetämme edellisen legin höykytyksiltä. Vauriot ovat pieniä mutta niitä on paljon. Mukavaa aamujumppaa 4 kertaa viikossa rannalla. Suosittelen lämpimästi.

VI Legi Fort Lauderdale, USA - Southampton, Englanti

Tämä legi on voitettava, jos haluamme voittaa koko kisan. Olemme päättäneet antaa kaikkemme ja ottaa riskejä. Se ei pelaa, joka pelkää.



Ne, jotka ylittävät päiväntasaajan ensimmäistä kertaa, saavat kasteen itse Neptunukselta.

ainoa mahdollisuus mitä meillä oli, oli ehtiä lännestä tulevaan matalapaineeseen ensimmäisenä. Matalapaine tuli, mutta 12 tuntia myöhässä. Jouduimme taas pläkään ja tiesimme, että kokonaiskisan voitto oli mennyttä.

Olimme selvinneet Etelämeren tyrskyistä helpolla sillä nyt alkoivat vaikeudet. Tutkamme ei toiminut, vauhti oli 16-18 solmua, hernerokkasumu, jäävuoria. Nukuimme jalat edessä "ajosuuntaan", pelastuspuvut päällä, pelastuslautat valmiina. Taas mietin, miksi ihmeessä lähdin tähän mukaan?

Selvisimme Southamptoniin ehjinä! Whitbread 93/94 on nyt ohi! Maaliin tullessamme tiesimme olevamme oman luokkamme kakkosia. Häviö tuntui tosi katkeralta. Pikku hiljaa fiilis kohosi. Olemme yksimielisistä siitä, että paras vene voitti. Me olimme helvetin hyviä kakkosia!

Saamme loistavan startin. Siirrymme johtoon. Merit Cup (Maxi) ja Brooksfield siirtyvät itään päin ja me muut jatkamme pohjoiseen Golf virtaa myöten.

Golf virta vei meidät nopeasti koilliseen ja joudumme

pläkään. Huonoin positio koko kisan aikana: 11.

New Foundlandin kohdalla, jossa Golf virta ja Labrador virta kohtaavat pidimme kriisipalaverin. Yamaha valitsi itäisen reitin ja me jatkoimme pohjoiseen. Riskipeliä, mutta

SUOMEN ASIAKASPERINTÄ OY

- ☐ Kaikki perintämenetelmät
- ☐ Erittäin hyviä perintätuloksia
- ☐ Loistavaa raportointia

Pyydä lisätietoja
puhelin 90-170 711, telekopio 90-176 004!
Osoite: Vuorikatu 4 A 6, 00100 Helsinki

Henri Janhunen - Marianne Rikama
Helsingin velkaneuvontayksikkö

Kokemuksia yksityishenkilön velkajärjestelystä

Yksityishenkilöä koskeva velkajärjestelymahdollisuus on meillä ollut voimassa helmikuusta 1993 ja kyseistä lakia sovelletaan tällä hetkellä varsin ahkerasti maan eri kolkissa. Lain voimaantulon alkuvaiheessa saattoi niin velkaneuvojilla kuin lain soveltajilla eri puolilla maata olla hyvinkin erilaista näkemystä ja hapuilua sen sovellutuksesta. Nyt puolentoista vuoden jälkeen voimme uskoa, että kansalaisten kohtelu tämän lain pohjalta alkaa vakiintua ja toivon mukaan velkajärjestelyn käsittelyajat, jotka joidenkin tapausten kohdalla ovat kestäneet yli vuoden, lyhenevät kohtuullisemmalle tasolle.

Velkajärjestelylain voimaantulo edustaa meidän suomalaisten oloissa merkittävää, myös osaltaan sosiaalipoliittista lainsäädännöllistä uudistusta. Ensi kertaa korostetaan yksityisen velallisen sosiaalista ja taloudellista asemaa perinteisten instituutioiden kustannuksella. Aikaisempi velkojan ja velallisen keskinäistä asemaa säätelevä lainsäädäntö on toiminut keskeisesti velkojan asemaa suojelevasti, ellei oteta lukuun eräitä yksityiskohtia, kuten maksupautuslaki vuodelta 1980, missä lähinnä säädellään yksityisen henkilön saamista velkahelpotuksista valtioon nähden.

Siihen, että velkajärjestelylaki meillä saatiin aikaan, vaikuttivat ne mittavat paineet,

joita aiheutti maassamme ennennäkemätön taloudellinen romahdus massiivisine valtion ylivelkaantumisineen sekä työttömyyden ja reaaliomaisuuden arvon laskun ongelmia yksityistalouksille. Näillä alueilla ongelmat näyttävät lisääntyvän edelleen, vaikka laman ilmoitetaan jo päättyneen.

Kun yleensä olemme suhteessa naapurimaahamme Ruotsiin seuranneet lainsäädännössä ja yhteiskuntakehityksessä sen jälkiä jopa 5-10 vuoden viiveellä, olemme tällä kertaa voineet olla edistyksellisinä tiennäyttäjinä. Ruotsin vastaava laki astui voimaan tänä kesänä ja on sisällöltään hyvinkin samansuuntainen kuin meidän lakimme.

Koko maassamme on oikeuspoliittisen tutkimuslaitoksen ilmoituksen mukaan yksityishenkilöiden velkajärjestelyasioita tilastoitu tuomioistuimissa seuraavasti (helmikuusta 1993 -toukokuu 1994):

- hakemuksia n. 16 000 kpl
- aloitettuja velkajärjestelyjä 10 100
- hylättyjä 1 200
- maksuohjelmia
- vahvistettu 4 500
- hylätty 300
- asuntoratkaisuja
- asunto säilyy 800
- myydään 800
- muutoksenhakuja 1 000
- maksuohjelmamuutoksia 300

Käräjäoikeuksia johtaa Helsinki ylivoimaisesti yksityishenkilön velkajärjestelyasioiden määrällä. Sinne oli yllämainittuna aikana saapunut keskimäärin 115 hakemusta kuukaudessa. Näiden hakemusten määrästä oli 3/4 tullut Helsingin velkaneuvontayksikön valmistelemana. Tämä yksikkö aloitti toimintansa kaupungin sosiaaliviraston perustamana huhtikuun alussa 1993. Yksikössä on yhdeksän työntekijää ja velkaneuvojat muodostavat moniammatillisen ryhmän: on pankkialan, liike-elämän ja sosiaalityön edustajat samoin kuin lakimies ja laskentaekonomi.

Velkaneuvontayksikön neuvojat palvelevat helsinkiläisiä asiakkaitaan antamalla päivittäin puhelinneuvontaa ja perehdyttämällä asiakkaan tilanteeseen ajanvarauksen kautta varattavin tapaamisin. Yksityishenkilöitä avustetaan velkajärjestelyhekemusten täyttämisessä, velkojen lausumiin liittyvien vastineiden, maksuohjelmien sekä eri oikeusasteisiin tehtävien valituksen laatimisessa.

Lain edellyttämässä velkojen kanssa käytävissä sovintoneuvotteluissa avustaminen vaatii usein suurta työpanosta maksuvaralaskelmien ja eri velkojille lähetettävien sopimusehdotusten aikaansaamiseksi. Hakijan asunnon säilyttämistä koskevat vaihtoehtolaskelmat ovat samoin usein huomattavasti työlämpiä kuin varsinaisessa velkajärjestelyhakemuksessa avustaminen.

Helsingin velkaneuvontayksikön toiminnan volyymia voidaan kuvata seuraavilla luvuilla:

huhtikuun 1993 ja kesäkuun 1994 välisenä aikana

- viety velkajärjestelyhakemuksia oikeuskäsittelyyn n. 900 kpl
- saatu aikaan sovintoratkaisuja velkojen kanssa n. 700 kpl
- asiakkaita käynyt yksikössä yli 2 200 henkeä
- neuvontapuhelimeen tullut soittoja yli 12 000

Tällä hetkellä asiakas pääsee velkaneuvojan vastaanotolle

noin kaksi-kolme viikkoa jonetuttuaan, mikä on tietojemme mukaan valtakunnallisen tikin varsin lyhyt aika.

Velkajärjestelyn perusteista ja esteistä

Velkajärjestelyn voi saada ylivelkaantunut henkilö, joka pääasiassa ilman omaa syytään, siis jostain ulkopuolisesta tapahtumasta tai elämänmuutoksesta on joutunut sellaiseen taloudellisesti vaikeaan tilanteeseen, ettei velanhoidostaan selviä.

Tavallisimpia velkajärjestelyyn johtaneita syitä on **työpaikan menetys** ja siitä aiheutuva työttömyys. Myös ansiotulojen väheneminen on tuonut monelle velkajärjestelyn hakijalle ongelmia. Tähän vaikuttavat osaltaan myös verotuksen kiristyminen ja sivuansioiden hankkimisvaikeudet. Tilanteeseen liittyy usein se, että vaikka velallinen olisi pysynyt hoitamaan velkojaan pienemmin summoin, niin se, että yksikin velkoja saattaa saamisensa **ulosoton** piiriin, tekee kaikkien velkojen hoidon mahdottomaksi.

Asuntolainojen takaisinmaksua vaikeuttaa ansiotulojen menettäneillä **asuntojen arvon** romahdus, joka aiheuttaa lukuisille velallisille asunnon menettämisen ja satojen tuhansien markkojen asuntovelkojen maksun siitakin huolimatta.

Toisen henkilön velasta annetun **takauksen** realisoituminen on yllättänyt monen aikaisemmin moitteettomasti velkojaan hoitaneen.

Maamme taloussuhdanteiden jonkun vuoden takainen voimakas suunnanmuutos näkyy siinä, että hyvin monen hakijan ylivelkaantuminen johtuu **oman yritystoiminnan päättymisestä**. Monet velkajärjestelyä hakevat ovat olleet joko toiminimen muodossa yritystoimintaa harjoittaneita tai vaikkapa pienen osakeyhtiön entisiä omistajia, jotka henkilökohtaisin takauksin ovat joutuneet vastaamaan lopetetun yrityksen veloista.

Tavallisimpia velkajärjestelyn esteitä, joihin velkojat usein velkajärjestelyä vastustaessaan pyrkivät nojaamaan on

ns. **ilmeisen kevytmieliset velkaantumiset**. Sanonta tulee lakitekstistä ja monet asiakkaat ovat tällaisen syytöksen nähtyään loukkaantuneet. Tuomioistuinratkaisujen yleisin hylkäämisperuste on kuitenkin se, että hakija on luottoa ottaessaan jo saattanut maksukyvyltään olla sellaisessa asemassa, ettei olisi velanhoidostaan selviytynyt.

Käytännön kokemuksia ja ongelmia

Velkajärjestelylaki on osoittautunut toimivaksi ja ainakin velkajärjestelyn hakijan kannalta todelliseen tarpeeseen tullee avuksi. Monet hakijat ovat jo ennen velkaneuvojan luo hakeutumistaan henkisesti niin lopussa, että velkaneuvojan luona käynti ja siinä tehtävä tilannekartoitus sekä sitä seuraava toimintasuunnitelma ovat hakijalle todellinen helpotus. Tässä korostuu velkajärjestelylain yhteiskunnallisterapeuttinen merkitys: Ylivelkaantuneesta, ehkä jo yhteiskunnasta ongelmiensa lamaannuttamana vieraantuneesta ihmisestä luodaan muutamassa vuodessa jälleen itsenäinen, taloutensa ehkä paremmin hallitseva ja velanottokelpoinen jäsen, jonka veronmaksukyky ehkä myös on parantunut.

Velkojan ja velallisen välille yritetyn **sovintoratkaisun** aikaansaaminen tuottaa usein ongelmia, sellaisissakin tapauksissa, joissa voidaan osoittaa, että olisi velkojan eduksi sopia laihakin maksusuunnitelma, kuin viedä hakemus oikeuskäsittelyyn. Onko niin, että joidenkin velkojatarhojen on helpompi yrityksen sisällä hyväksyä luottotappio oikeuden päätöksen kautta ulkoapäin tulleen ratkaisuna kuin tehdä päätös itse? Velkaneuvonnan ja luotonantajien välisen yhteistyön luominen olisi mielestämme tärkeää sovintojen aikaansaamiseksi.

Velkajärjestelyn saaneen velallisen velkojan **takaajan asema** on puhuttanut monia ja tuntuu monen takaajan itensä mielestä epäoikeudenmukaiselta, kun velallisen saama mahdollinen maksuhelpo-

tus ei koidu takaajan eduksi. Tämän seikan muuttamista koskeva eduskunta-aloite on tehty, mutta kestää aikansa ennenkuin takaajan asemaan tulee muutosta siten, ettei velkojan asemaa samanaikaisesti merkittävästi heikennettäisi. Takaaja itse voi hakea joko takausvelan järjestelyä esimerkiksi asuntonsa säilyttämiseksi tai velkajärjestelyä siinä tapauksessa, että on maksukyvytön.

Lakia on jonkin verran arvosteltu mm. käräjätuomareiden taholta siitä, että siihen sisältyy koko joukko **harkinnanvaraisesti** päätettäviä asioita, jotka tulevat esille maksuohjelman laatimisen yhteydessä: mikä on kohtuullinen vuokrataso, mikä on asunnon käypä hinta, mitkä ovat kohtuulliset lapsen elatuksesta aiheutuvat menot ja mikä on kohtuullinen veloille maksettava korko?

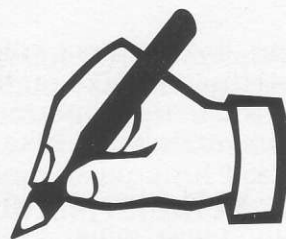
Eräs sellainen ongelma-alue, joka ei vielä ole tullut kovin voimakkaasti esille, on niiden velallisten asema, joiden velkajärjestely on **hylätty**. Uskomme, että olisi eduksi sekä yksilölle että yhteiskunnalle, että se yhteiskunnan tuki, jonka tarpeessa ylivelkaantumisesta uupunut henkilö usein on, kohdistuisi riittävän korjaavalla tavalla tämän henkilön elämään.

Velkajärjestelyn tulevaisuudesta

Yksityishenkilön velkajärjestely ja siihen liittyvä velkaneuvontatyö on haasteellinen työkenttä, jossa mitä moninaisimpiin ihmiskohtaloihin syventyminen saattaa joskus tuntua raskaaltakin. Asiakkailta useimmiten tuleva myönteinen palaute tuo työhön toivoa ja voimaa.

Asiakasvirta ei ole tähän mennessä vähentynyt. Monet ovatkin sitä mieltä, että velkajärjestelyä tarvitaan vielä vuosikausia tästä eteenpäin, vaikka taloudelliset ennusmerkit alkavat olla positiivisia. Mutta niin ne taisivat olla 80-luvun lopullakin.

Keskustelu perinnän keskittymisestä jatkuu



Luottolinkissä 3/94 oli kirjoitus, jossa kollega **Mauno Lehtonen** hiukan poleemisesti tarkasteli edellisessä lehdessä ollutta ammattiperintää kosketellutta artikkeliani. On tunnistettava, että olen epäonnistunut jutun laadinnassa, koska sen pääasiallinen viesti ei ole lukijalle avautunut. Tarkoitus oli nimittäin useilta tahoilta tulleiden toivomusten johdosta selvittää yleensä liiton historiaa ja nykyistä toimintaa sekä vastata nimenomaan sitkeästi ilmassa leijuneisiin kysymyksiin liiton vähäisestä jäsenmäärästä ja mahdollisesta kartellista.

Liiton edun mukaista olisi mahdollisimman **suuri kattavuus**, johon todella on määrätietoisesti pyritty. Yritysten ulkopuolella hoidettavien perintätehtävien lukumäärän osalta liiton jäsenyritysten markkinaosuus on sangen merkittävä. Kehitys on kuitenkin kulkenut jäsenyritysten määrän suhteen päinvastaiseen suuntaan, kun lakanneita tai taloudellisissa vaikeuksissa olevia yrityksiä on eronnut yhdistyksestä. Useimmiten syynä on ollut kannattamaton toiminta, jonka syitä arvuuttelin puheenvuorossani. Kentällä törmää vielä nykyäänkin perintäyrittäjiin, jotka tarjoavat velkojille ilmaisia palveluja – näihin täkyihin tarttuvat toisinaan isotkin yritykset. Velkojalle maksuton perintäpalvelu tarkoittaa käytännössä juuri Mauno Lehtosen analysoimaa "ei palkkiota ellei tulosta" – periaatetta. Lehtosen mukaan sillä, saadaanko asiakkaalta veloittaa toimenpidepalkkio vai perintäprovisio, ei ole merkitystä lopputuloksen kannalta.

Mikäli toiminta kattaa vain vapaaehtoisen perinnän keinoja ja kyseessä on massatoiminta, saattaa velallisvetoinen kerman kuoriminen onnistuakin. Yli neljännesvuosisadan

kokemuksella väitän kuitenkin yhä, että oikeudellisen perinnän ja yleensä täyden palvelun tarjoaminen ilman velkojallekin osoitettuja veloituksia ei ole pitemmällä tarkasteluvälillä mahdollista. Provisio-perintä edellyttää onnistuakseen, että velallinen on maksukykyinen. Taloudellisen taantumun aikana yhä useampi osa velallisista on kuitenkin varattomia. Perintätoimenpiteiden rahoittaminen – eräänlainen pankkitoiminta – on vienyt vararikkoon monia perintätoimistoja, kun velallisilta ei ole myöhemminkään onnistuttu perimään edes kuluja. Haaksirikoissa on uponnut myös velkojien jo perittyjä saatavia.

Lehtonen väittää, että käytännössä kolme suurinta perintätoimistoa valvoo itse itseään muodostamansa liiton välityksellä. Kuten artikkelisani mainitsin, ovat pienet jäsenyritykset edustettuina liiton hallituksessa, jossa päätökset yleensä syntyvät yksimielisesti. Yhdistyksen tarkoitus on edistää luottokaupan ja perintäalan kehitystä terveiden periaatteiden pohjalta. Tarkoitustaan liitto toteuttaa edistämällä jäsenten ja heidän asiakkaidensa etuja. Liitto **valvoo** ainoastaan jäseniään; perintätoimiston talouden edellytetään olevan kunnossa, asiakasvarat on pidettävä erillään ja perinnässä on noudatettava hyvää perintätapaa.

Mauno Lehtonen ehdottaa, että ammattiperintään luotaisiin auktorisointijärjestelmä, jota Luottomiehät ry:n nimeämä toimikunta valvoisi. Olen saatavien perintää koskevaa lakia valmisteleavassa komiteassa nostanut toimilupa-asian esille, mutta se ei ole saavuttanut kannatusta. Nykyään pyritään päinvastoin eroon elinkeinotoiminnan luvista ja rajoituksista. Tulevassa laissa asetetaan kuitenkin ammatti-

maiselle perintätoiminnalle ankarammat laatuvaatimukset kuin velkojan omalle perinnälle. Pienikin virhe tai laiminlyönti voi aiheuttaa perintäkulujen menetyksen, isommista virheistä voi aiheutua vahingonkorvausvastuu ja jopa rangaistusseuraamus. Valvonta tulee laissa jakautumaan siten, että kuluttajasääntävien perintää valvovat kuluttajaviranomaiset ja elinkeinosaatavien perintää markkinatuomioistuimien. Kontrolli mahdollistaa kieltojen ja uhkasakkojen asettamisen. Valvova viranomainen saa perintäyrityksen toiminnasta haluamansa tiedot. Uskon, että vastuullinen ja järjestäytynyt perintä selviää uusista haasteista helposti. Ylilyönnit ja kaikenlaiset lieveilmiöt taas voidaan tehokkaasti karsia, mihin nykyiset säännökset eivät anna mahdollisuutta.

Yhtenä esimerkkinä menetelystä, johon viranomaiset tullevat puuttumaan voidaan mainita perittävien "ostaminen". Kun perintätoimisto maksaa velkojalle saamastaan toimeksiannosta, joutuu se edustamaan velalliselta perintäpalkkiona summan, jota ei voida perustella välttämättömillä kuluilla ja joka näin ollen helposti muodostuu kohutuuttomaksi.

Vapaa kilpailu takaa parhaiten perintätoimiston asiakkaiden edut, niin toimeksiantajien kuin velallisten. Kilpailuvirasto sai kesällä loppuun Suomen Perimistöimistojen Liitto ry:tä koskevat kartellitutkimuksensa ja totesi, että kartellista ei löydetty mitään merkkejä.

TIMO MÄKI

Suomen Perimistöimistojen Liitto ry:n puheenjohtaja

FEBIS

-VUOSIKOKOUS

Italian Santa Margheritassa pidettiin viikolla 37 Euroopan yritystietotoimistojen liiton (FEBIS) 21. vuosikokous. Kokoukseen osallistui 62 liiton jäsenyritystä 20 eri maasta. Yhteensä kokousedustajia oli noin sata.

Kokouspäivien aikana kuultiin esitelmiä sekä käytiin paljon keskusteluja asiakkaiden ja tietolähteiden kanssa. Varsinaiset kokousasiat käsiteltiin virallisessa kokouksessa perjantaina 16.9.94. Merkittävimmät asiat olivat EU:n tietosuojadirektiivin tämän hetkinen tilanne ja mahdollisuudet vaikuttaa kehitykseen (aihetta on käsitelty jo vuosikausia), sekä liiton jäseniä velvoittavien eettisten ohjeiden valmistelu.

Kilpailu kiristyy informaatioalalla

Esitelmien aiheena tämän vuotisessa kokouksessa oli credit information, credit insurance, factoring; competition or substitution.

Suomen oloja ajatellen vähän käsiteltyä aihetta tutkailtiin eri alojen yritysten edustajien puheenvuoroissa. Läsnaolijoiden kysymykset toivat oman mielenkiintoisen ja välillä hauskanikin lisänsä aiheeseen. Liiton puheenjohtaja **Jan Baarnhorn** tiivistä alan tilanteen toteamalla, että informaatio on liike-elämän öljy, ja kilpailu informaatioalalla kiristyy koko ajan.

Luottoalan palvelut täydentävät toisiaan

General Manager **Moriconi** (Siac, Credit Insurance) korosti omassa esityksessään, että luottotiedot, luottovakuutus ja factoring täydentävät palveluina toisiaan. Yksi palvelu ei voi korvata toisia. Markkinat tarvitsevat monipuolisia luottoalan palveluita, ja jo mainittujen lisäksi tarvitaan perintäpalveluita. Moriconi totesi, että

yhteistyö on rakentavampaa kuin kilpailu. Esimerkiksi luottovakuutusyhtiöt eivät tule toimeen ilman luottotietoja. Hän korosti lisäksi, että Italian n. 3,5 miljoonasta yrityksestä heidän yrityksensä kohderyhmä on n. 500.000 yritystä, joista heillä on asiakkaana vasta n. 5.000. Vaikka heidän markkinaosuutensa Italiassa on n. 50 %, he ovat siis saaneet asiakkaikseen vasta noin prosentin kohderyhmästään. Tasalaatuuisille ja nopeasti reagoiville online-luottotiedoille onkin odotettavissa haastava tulevaisuus.

Tietojen luotettavuus ratkaisee

Business Services Director **High** (Trade Indemnity plc, Credit Insurance) totesi omassa puheenvuorossaan, että luottovakuuttajat ottavat luottotietotoimistojen tietojen perusteella riskejä, ja toimistojen tehtävänä on kertoa tämän riskin suuruudesta. Luottovakuuttajien ammattitaitoa on saatavilla olevan tiedon perusteella ennakoita yritysten tulevaa kehitystä ja mitoitaa riskit optimaalisesti. Kyse on kuitenkin aina uhkapelistä Volyymien kasvaessa luottovakuuttajat ovat automatisoineet päätöksentekoaan, koska kulut on pystyttävä pitämään kurissa. Samalla tietolähteenä käytettävien luottotietotoimistojen määrä pienee. Esimerkiksi Trade Indemnity käytti muutama vuosi sitten 270 toimistoa, mutta tällä hetkellä tietolähteitä on enää 50. Valintaperusteena käytetään tietojen luotettavuutta sekä palvelun laatua ja nopeutta. Hyvillä luottotietotoimistoilla on kuitenkin edessään valoisa tulevaisuus, sillä esitelmöitsijän mukaan luottovakuuttajat ovat olleet huonoja markkinoijia, ja tämän puolen kehittyessä tietojen tarve lisääntyy.

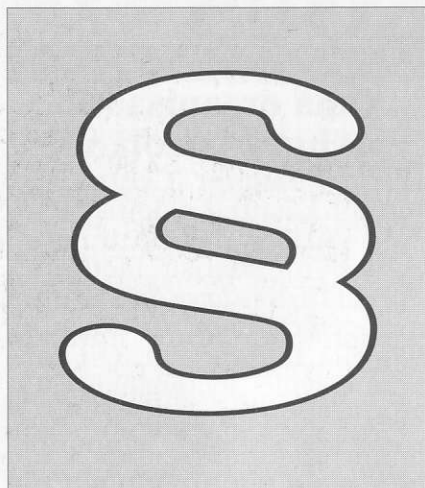
Oma organisaatio on hyvä tietolähde

Director **Luquer** (Centro Factoring) käsitteli asioita factoring-yhtiön näkökulmasta. Hänen mukaansa factoring-yhtiön tiedontarve on selvittää asiakasyrityksen tulevaisuus lyhyellä tähtäimellä. On saatava selville, kykeneekö asiakas tarvittaessa palauttamaan factoring-yhtiöltä saamansa rahat. Tietolähteinä puhuja korosti luottotietotoimistojen, pankkien ja vakuutusyhtiöiden sekä yrityksen omien rekisterien ja myyjien merkitystä. Hänen mielestään luottoalan palvelut täydentävät toisiaan eivätkä merkittävästi kilpaile keskenään.

Markkinat laajenevat

Managing Director **Adrian Hebly** (NCM International NV, Credit Insurance) painotti esityksessään, että kilpailu luottovakuutuslalla on lisääntynyt huomattavasti viimeisten kolmen vuoden aikana. Ennen oli paljon herrasmiessopimuksia markkina-alueista, mutta nyt alalla on enemmän ja enemmän ostajan markkinat. Alan yritykset laajentavat markkinoitaan ja kiinnostuksen kohteina ovat Manner-Euroopan lisäksi Skandinavia, Pohjois-Amerikka ja Tyynenmeren alue. Luottovakuuttajien toimialueen laajentuminen lisää tiedontarvetta ja samalla tiedontuottajilta vaaditaan laatua ja nopeutta. Puhuja huomautti kuitenkin vähän kevyemmin, että tiedon laatu ei saa parantua liikaa, etteivät luottovakuuttajat jää ilman asiakkaita. Kaiken kaikkiaan koko ala hyötyisi kuitenkin puhujan mukaan lisääntyvästä yhteistyöstä.

Ari Iskanius Toimitusjohtaja Suomen Luottotieto-osuuskunta

INTRUM JUSTITIA OY


Kaikki maksut Euroopassa viivästyvät keskimäärin 13 vuorokautta kotimaankaupassa ja 16 päivää viennissä. Keskiarvon laskemiseksi on otettu mukaan myös ajallaan tai etukäteen maksetut laskut. Kaikista eurooppalaisista yrityksistä 66 % ja Suomessa toimivista yrityksistä 61 % ilmoittaa kärsivänsä huomattavia tappioita maksujen viivästymisen vuoksi, ja 59 % Suomessa ja Euroopassa toimivista yrityksistä ilmoittaa maksamattomien laskujen aiheuttavan niille kassavirtaongelmia. Nämä ovat tuloksia perintäyhtymän, Intrum Justitian, suorittamasta tutkimuksesta, jossa selvitettiin eurooppalaisia maksutapoja.

Euroopan komissio aikoo julkaista lainsäädäntöä koskevat esitykset maksujen nopeuttamiseksi

Suomalaisista yrityksistä 94,5 % (Eurooppa 91 %) on sitä mieltä, että Euroopan komission tulisi antaa velkojille lakisääteinen oikeus periä korkoa maksujen viivästymisestä; 85 % (Eurooppa 77 %) uskoo, että lakisääteisen korkoprosentin ansiosta velalliselle olisi kalliimpaa lainata toimittajilta kuin pankilta; 89 % (Eurooppa 91 %) haluaisi myös, että velkojille hyvitetäisiin oikeus-

Suomalaiset yritykset toivovat yleiseurooppalaista lainsäädäntöä maksujen viivästy- misestä -Euroopan komissio valmistau-

tuu toimimaan

Maksujen viivästyminen on yhä vakava ongelma Euroopassa; suomalaiset ja muut eurooppalaiset yritykset toivovat yleiseurooppalaista lainsäädäntöä tilanteen parantamiseksi

toimia edeltävät perimiskulut; ja 91 % (Eurooppa 91 %) katsoo, että oikeustoimia tulisi yksinkertaistaa.

Onneksi nämä yritykset saavat pian tahtonsa läpi. Euroopan komissio valmistelee parhaillaan suositusta, jossa ehdotetaan, että jäsenvaltioissa toteutettaisiin lakisääteinen oikeus periä mielekäästä korkoa myöhässä olevista veloista ja että niissä otettaisiin myös käyttöön yksinkertaisemmat ja nopeammat oikeudenkäyntimenettelyt velkojen perimiseksi. Lainsäädäntöön voisi sisältyä myös korvaus velkojille oikeustoimia edeltävistä hallinnollisista perintäkuluista. Suositus on määrä julkaista lähikuukausina. Komissio toteaa, että jos jäsenvaltiot eivät noudata sen ehdotusta, se voi varsin hyvin tehdä näistä järjestelyistä pakollisia.

Maksutavat paranevat hieman Euroopassa, mutta huononevat Suomessa

Komissio toteaa maksujen viivästymisen olevan yksi suurimpia kasvun esteitä pienissä ja keskisuurissa yrityksissä, joille Euroopan Unioni tavoittelee taloudellista toipumista ja työllisyyttä. Siksi maksujen viivästymistä koskeva suositus on sisällytetty

komission "Kokonaisohjelmaan PK-yritysten eduksi".

Suomen laissa on jo säädetty 16 % suuruinen korko sekä riidattomissa asioissa velvoite maksaa velkojille aiheutuneet perintäkulut. Viime vuonna velkojen perintää koskeviin oikeustoimiin saatiin parannuksia alioikeus uudistukselle. Ilmeisesti tämän lainsäädännön ansiosta Suomessa maksaminen on edelleen eurooppalaisittain huipuluokkaa; maksut viivästyvät keskimäärin vain 8 päivää. Vain Ruotsissa ja Norjassa tilanne on parempi, 7 vuorokautta.

Suomalaiset yritykset ovat luotonannossaan varovaisempia kuin koskaan aikaisemmin

Kun Intrum Justitia aloitti tutkimuksen vuonna 1993, suomalaiset yritykset olivat Euroopan parhaita maksajia, maksujen viivästyessä keskimäärin 6 päivää. Sen jälkeen laina-ajat ovat kuitenkin lyhentyneet, kun yritykset ovat tulleet varovaisemmiksi. Luottoaika on nyt keskimäärin 22 vuorokautta, mikä on Euroopan toiseksi lyhin aika Saksan jälkeen. Varsinaiset maksuajat ovat lyhentyneet yhdellä päivällä 30 päivään, mikä on lyhin aika Euroopassa, vaikka

viivästymisaika on hieman pidentynyt. Sitä vastoin Euroopassa tilanne on kokonaisuudessaan hieman parantunut: keskimääräinen maksuaika on lyhentynyt neljä päivää 47:ään ja keskimääräinen luottoaika on pudonnut 36:sta 34 päivään, eli keskimääräinen maksujen viivästyminen on lyhentynyt 15:stä 13 päivään.

Vientitoimitusten maksuajat ovat pysyneet suunnilleen ennallaan: Euroopan keskiarvo on yhä 16 päivää myöhässä, 42 päivän luotto ja maksu 58 päivässä. Suomessa vientiluotto on 36 päivää, maksut suoritetaan 46 päivässä, jolloin myöhästymisaika on 10 päivää.

Iso-Britannia, Italia ja Ranska ovat Euroopan huonoimpia maksajia

Euroopan huonoimpia maksajia ovat britit, myös vuonna 1993. Iso-Britanniassa kotimaan maksut ovat keskimäärin 23 päivää myöhässä. Kaksoena on Italia, jossa maksut viivästyvät 20 päivää. Seuraavana on Ranska, 19 päivää. Tärkein ero viime vuoteen verrattuna on Saksan huomattavasti huonompi tilanne. Viime vuonna saksalaiset sijoittuivat Euroopan toiseksi parhaiksi maksajiksi, jolloin keskimääräinen viivästymisaika oli vain 9 päivää. Nyt he ovat neljänneksi huonoimmalla sijalla ja keskimääräinen viivästymisaika on kaksinkertaistunut 18 päivään. Vaikka tämä melko varmasti johtuu myös siitä, että keskimääräiset luottoajat ovat Saksassa lyhentyneet 25:stä 20 päivään yritysten pyrkiessä pienentämään luottoriskejään ja parantamaan kassavirtaansa. Todelliset maksuajat ovat Saksassa pienentyneet neljällä päivällä vuodesta 1993 eli 38 vuorokauden.

Pisin kokonaismaksuaika on Italiassa, 89 päivää. Ranskassa se on 75 päivää. Belgiassa luku on enää 55 päivää ja Iso-Britanniassa 54 päivää.

Syy siihen, että italialaisilla ja ranskalaisilla maksujen viivästymisaika ei ole kuitenkaan pidempi kuin Iso-Britanniasa, on se, että heidän myöntämänsä luottoajat ovat niin pitkät; 69 ja 56 päivää.

Suomalaisista yrityksistä 61 % kärsi huomattavia tappioita maksujen viivästymisen vuoksi ja 59 % kärsii kassavirtavaikeuksista

"Velallinen rahoitusvaikeuksissa" esitettiin yleisimmäksi syyksi maksujen viivästymiseen Euroopassa ja Suomessa, jossa tämä ilmenee 59 %:ssä tapauksista kotimaan-kaupassa ja 43 % viennissä. "Tarkoituksellinen maksun viivästyminen" on seuraavaksi yleisin syy Euroopassa. Suomessa tarkoituksellinen maksujen viivästyminen kotimaan-

kaupassa on kuitenkin kaikkein alhaisinta tasoa, 28 %, kun Euroopan keskiarvo on 37 % ja luku on korkeimmillaan Iso-Britanniassa eli 54 %. Tämän jälkeen syinä esitetään "hallinnollinen tehottomuus" ja "kiistat". Rakennusfirmat mainitaan alana, jossa yritykset maksavat viimeiseksi.

Suomalaisista yrityksistä 66 % uskoo, että maksutavat huononevat Suomessa. Luku on sama kuin viime vuonna. Vastaavasti 20 % väittää, että tilanne ei muutu, kun vain 14 % katsoo asioiden paranevan. Euroopassa tilanne on kokonaisuudessaan parantunut hieman vuodesta 1993 - 47 % eurooppalaisista yrityksistä on havainnut tilanteen huononevan, kun vastaava luku viime vuonna oli 59 %. Tilanteen parantuminen johtunee taloudellisen tilanteen vähittäisestä kohentumisesta suurimmissa osassa Eurooppaa sekä korkojen laskusta.

N I M I T Y K S I Ä



Eräpäivä Oy

Yo-merkonomi LTS **Tuula Jaakkola** on nimetty Eräpäivä Oy:n perintäneuvojaksi 1.9.1994 alkaen. Jaakkola on aikaisemmin toiminut Suomen Asiakastieto Oy:n julkaiseman Luottolista-lehden toimitussihteerinä.

UUDET JÄSENET

LUOTTOMIEHET -
KREDITMÄNNEN ry
Hallituksen kokouksessa
13.4.1994 hyväksytyt
uudet jäsenet

Huttunen Mirja Eliisa
Perintätoimihenkilö
Suur-Helsingin Osuuspankki
Kaisaniemenkatu 1 B A
00100 HELSINKI

Mattila Ilona Inkeri
Perintäneuvottelija
Tietoperintä Oy
PL 519
33101 TAMPERE

Ojala Martti Heikki
Toimitusjohtaja
Scribona Suomi Oy
Sinimäentie 14
02630 ESPOO

Parkkonen Eija Anitta
Ryhmäesimies
MK Perintä Oy
Kauppalankatu 6
45200 KOUVOLA

Porvali Eila Anneli
Luotonvalvoja
Canon Oy Ab
Kornetintie 3
00380 HELSINKI

Ruohonen Heli Marjut
Toimitusjohtaja
HR-Isännöinti- ja toimisto-
palvelu Oy
Harjatie
28260 HARJUNPÄÄ

Saarelainen Marja-Liisa
Toimistosiihteeri
Laki Luukko Oy
Hietalahdenranta 15 A 18
00180 HELSINKI

Sundström Anne Marita
Luotonvalvoja
Oy Kontino Ab
PL 107
00131 HELSINKI

LUOTTOMIEHET -
KREDITMÄNNEN ry
Hallituksen kokouksessa
4.5.1994 hyväksytyt
uudet jäsenet

Dahlström Timo Ensio
Luotonvalvoja
IN-Wear Oy
PL 75
02201 ESPOO

Niemi Anne Eliisa
Luottotietotutkija
D & B Soliditet Oy
Sinimäentie 14 C
02630 ESPOO

Nummela Nina Kati Elisa
Markkinointi Assistentti
D & B Soliditet Oy
Sinimäentie 14 C
02630 ESPOO

Vanhanen
Pirjo Anne Kristiina
Luotonvalvoja
SLO Oy
Sähkömetsä
01300 VANTAA

Virtanen Marja-Leena
Perintäläkimies
Intrum Justitia Oy
Pasilanraito 5
00240 HELSINKI

Weckman Arto Uolevi
Myyntineuvottelija
MK Perintä Oy
Kauppalankatu 6
45100 KOUVOLA

LUOTTOMIEHET -
KREDITMÄNNEN ry
Hallituksen kokouksessa
25.8.1994 hyväksytyt
uudet jäsenet

Hakala Matti Nikolai
Myyntineuvottelija
Perimistoimisto Contant Oy
Uudenmaankatu 24 A
00120 HELSINKI

Koivu Hannele Kaarina
As.palvelu/Cross Border
Contact
Dun & Bradstreet Soliditet
Oy
Sinimäentie 14 C
02630 ESPOO

Kyhälä Kimmo
Toimitusjohtaja
Etta Oy Perimistöimisto
Mallastie 1
90500 OULU

Mäkynen
Viveca Pirjo Marjaana
Perintäkäsittelijä
Intrum Justitia Oy
Pasilanraito 5
00240 HELSINKI

Nygrén Sirpa Kyllikki
Pääkirjanpitäjä
Transkem Oy Ab
Viljatie 2
00700 HELSINKI

Salokoski Paula Annikki
Luotonvalvoja
Neste Liikennepalvelu Oy
Miestentie 1
02150 ESPOO

Savolainen Tuula Irmeli
Talouspäällikkö
Bilia Oy Ab
Vantaanlaaksontie 6 C
01610 VANTAA

Suomalainen Elsa Irene
Luotonvalvoja
Valmet Traktori Oy
44200 SUOLAHTI

Wikström Sirpa Helena
Ryhmän esimies
Perimistoimisto Contant Oy
PL 20
20101 TURKU

Wänttinen Tuija Ainikki
Osastopäällikkö
Oy Stockmann Ab
Aleksanterinkatu 52
00100 HELSINKI

LUOTTOMIEHET -
KREDITMÄNNEN ry
Hallituksen kokouksessa
15.9.1994 hyväksytyt
uudet jäsenet

Eskelinen Pirkko Kyllikki
Luotonvalvoja
Wetteri Oy
PL 32
90401 OULU

Hietakangas Pirjo Elina
Palveluneuvoja
Perimistoimisto Contant Oy
PL 20
20101 TURKU

Majuri Eija Kaarina
Luotonvalvoja
UPS Finland Oy
Valimotie 22
01510 VANTAA



Jaatinen Maija-Leena
Lakimies
Pohjola-yhtiöt
Lapinmäentie 1
00013 POHJOLA

Uitto Tero Juhani
Perintälakimies
Perimistoimisto Contant Oy
Aurakatu 8
20100 TURKU

Luottolinkki

LUOTTOMIEHET - KREDITMÄNNEN RY:N JÄSENLEHTI

MEDIATIEDOT 1994

Julkaisija

Julkaisija: Luottomiehät-
Kreditmännen ry
Osoite: PL 891, 00101 Helsinki

Toimitus

Päätoimittaja: Mikko Kallankari
Puhelin: 90-613 711
Telefax: 90-514 763

Ilmoitukset

Yhteyshenkilö: Jorma Tähtinen
Osoite: Mainosateljé Tähtinen ky
Vuorimiehenkatu 14 A 13,
00140 Helsinki
Puhelin: 90-669 848
Telefax: 90-666 301

Ilmoitushinnat

Ilmoituskoko	Mustavalkoinen
1/1 etusivu	5.000 mk
1/2 aukeama	5.000 mk
1/1 takasivu	3.100 mk
1/1 muu sivu	2.200 mk
1/2 sivu	1.100 mk
1/4 sivu	900 mk
värillisä	400 mk

Tekniset tiedot

Lehden koko: A4
Painopinta-ala: 210 x 297 mm
Palstojen määrä: 4 kpl
Palstan leveys: 1 p 41 mm, 2 p 87 mm
Rasteritiheys: 45 linjaa/cm
Aineistovalmius: Paste-up tai negatiivifilmi

Painopaikka

Painopaikka: Painoekspert Oy
Osoite: Henry Fordinkatu 5 K,
00150 Helsinki
Puhelin: 90-176800
Telefax: 90-170181
Yhteyshenkilö: Pentti Kauhanen

Maksuosoite

Maksun saaja: Luottomiehät ry
Pankkiyhteys: SYP 208918-73866

Reklamaatit

Reklamaatit: Ilmoitusten painoasua koskevat reklamaatit 7 vrk:n kuluessa lehden ilmestymisestä kirjallisena.

Peruutukset

Ilmoitusten peruuttaminen: Viimeistään 14 vrk ennen aineiston toimituspäivää.

Ilmestymispäivät -94

Nro	Aineisto	Ilmestyy
4/94	15.09.1994	13.10.1994
1/95	02.12.1994	10.01.1995

Painos

Painos: 800 kpl



SÄÄNNÖT

Hyväksytty 17.11.1983
Merkitty yhdistysrekisteriin 5.8.1985
3 § muutokset 10.2.1992

- 1 § Yhdistyksen nimi on Luottomiehet - Kreditmännen r.y. ja kotipaikka Helsinki.
- 2 § Yhdistyksen tarkoituksena on edistää luottoalan tuntemusta ja kehitystä järjestämällä jäsenilleen esitelmä-, keskustelu- ja tiedotustilaisuuksia yhdistyksen toimialaan kuuluvista kysymyksistä, seuraamalla luottoalan kehitystä myös ulkomailla, harjoittamalla kustannus-, julkaisu-, kurssi- ja koulutustoimintaa sekä antamalla lausuntoja ja tekemällä alaa koskevia aloitteita.
- 3 § Yhdistyksen varsinaisiksi jäseniksi voidaan ottaa luottoalalla toimivia yksityisiä henkilöitä kaikkialta Suomesta. Jäseneksi pyrkivän on jätettävä kirjallinen jäsenhakemus hallitukselle. Henkilön, joka on pelkästään luotonsaaja, ei katsota toimivan luottoalalla. Hallitus käsittelee sekä hyväksyy tai hylkää jäsenhakemukset. Jäsenhakemuksen hylkäämisen syytä ei merkitä pöytäkirjaan. Sihteeri ilmoittaa hallituksen päätöksen hakijalle. Yhdistys voi valita myös kunnia- ja kirjeenvaihtajajäseniä ja sillä voi olla kannattajajäseniä. Ehdotukset kunnia- ja kirjeenvaihtajajäsenistä on toimitettava hallitukselle. Jos se puoltaa ehdotusta, se esittää ehdotuksen yhdistyksen kokoukselle. Kunniajäseneksi voidaan valita henkilö, jolla on erityisiä ansioita yhdistyksen tarkoituksien kehittämisessä. Kirjeenvaihtajajäseniksi voidaan valita ulkomailla vakinaisesti asuvia henkilöitä, ei kuitenkaan enempää kuin kolmasosa (1/3) koko jäsenluvusta. Kannattajajäseneksi voidaan valita kotimainen henkilö tai oikeuskelpoinen yhteisö. Kirjeenvaihtaja- ja kannattajajäsenillä on puhe- mutta ei äänivaltaa yhdistyksen kokouksissa.

Jäsen, joka on jättänyt maksamatta jäsenmaksunsa kahdelta (2) vuodelta, voidaan hallituksen päätöksellä erottaa yhdistyksestä. Sellaisen jäsenen, joka ei enää toimi luottoalalla, jäsenyys voidaan hallituksen päätöksellä katsoa päättyneeksi. Eläkkeelle siirtyneellä jäsenellä ei ole jäsenmaksuvelvollisuutta. Kunnia- ja kirjeenvaihtajajäsenet eivät suorita jäsenmaksuja. Saavutetut jäsenoikeudet säilyvät.

- 4 § Yhdistyksen asioita hoitaa hallitus, johon kuuluu yhdeksän (9) varsinaista jäsentä, joista vuosittain yksi kolmasosa (1/3) on erovuorossa. Erovuorossa olevaa hallituksen jäsentä ei voida heti valita uudelleen. Kesken toimikauttaan kuolleen tai eronneen hallituksen jäsenen tilalle yhdistyksen kokous valitsee uuden jäsenen eronneen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.
- 5 § Hallitus valitsee sihteerin ja rahastonhoitajan. Hallitus voi valita myös muita toimihenkilöitä. Hallitus kokoontuu puheenjohtajan tai tämän estyneenä ollessa varapuheenjohtajan kutsusta ja on päätösvaltainen, kun vähintään viisi (5) jäsentä, puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja mukaanluettuna on kokouksessa läsnä. Päätökseen vaaditaan aina neljän (4) jäsenen yksimielisyys. Yhdeksän (9) jäsenen osallistuessa äänestykseen päätökseksi tulee se mielipide, jota vähintään viisi (5) on kannattanut. Äänen mennessä tasan ratkaistaan vaali arvalla, mutta muissa asioissa ratkaisee puheenjohtajana toimineen ääni.
- 6 § Yhdistyksellä on luottoalan neuvottelukunta, johon valitaan yhdistyksen hallituksen puheenjohtajan lisäksi

- enintään yhdeksän (9) luottoalalla ansioitunutta henkilöä. Luottoalan neuvottelukunnan tehtävänä on antaa yhdistyksen hallitukselle neuvoja ja asiantuntijalausuntoja yhdistyksen toimialaan kuuluvissa asioissa. Neuvottelukunnan puheenjohtajana toimii yhdistyksen hallituksen puheenjohtaja.
- 7 § Yhdistyksen nimen kirjoittaa hallituksen puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja jompikumpi yhdessä jonkun hallituksen jäsenen kanssa.
- 8 § Yhdistyksen varsinaisia kokouksia pidetään vuosittain kaksi, kevätkokous toukokuun loppuun mennessä ja syyskokous marraskuun loppuun mennessä. Kokouksen ajan ja paikan määrää hallitus.
- 9 § Yhdistyksen kevätkokouksessa käsitellään seuraavat asiat:
- 1 valitaan kokoukselle puheenjohtaja
 - 2 valitaan sihteeri ja kaksi pöytäkirjan tarkistajaa
 - 3 esitetään yhdistyksen toimintakertomus ja tilinpäätös
 - 4 esitetään tilintarkastuskertomus sekä päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä
 - 5 käsitellään muut hallituksen esittämät tai jäsenten ennen edellisen maaliskuun viimeistä päivää hallitukselle kirjallisesti ilmoittamat asiat.
- 10 § Yhdistyksen syyskokouksessa käsitellään seuraavat asiat:
- 1 valitaan kokoukselle puheenjohtaja
 - 2 valitaan sihteeri ja kaksi pöytäkirjan tarkistajaa
 - 3 vahvistetaan talousarvio ja varsinaisen sekä kannattajajäsenen jäsenmaksun suuruus ja suorittamisaika
 - 4 valitaan seuraavaksi kolmeksi vuodeksi hallituksen jäsenet erovuoroisten sijaan
 - 5 valitaan seuraavaksi vuodeksi hallituksen jäsenistä hallituksen puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja
 - 6 valitaan seuraavaksi vuodeksi kaksi (2) tilintarkastajaa ja kaksi (2) varatilintarkastajaa
 - 7 valitaan seuraavaksi vuodeksi jäsenet luottoalan neuvottelukuntaan
 - 8 käsitellään muut hallituksen esittämät tai jäsenten ennen edellisen syyskuun viimeistä päivää hallitukselle kirjallisesti ilmoittamat asiat.
- 11 § Muita yhdistyksen kokouksia pidetään, kun hallitus katsoo tarpeelliseksi tai kun vähintään kymmenesosa (1/10) jäsenmäärästä on sellaisen kokouksen kokoonkutsumista erityisesti ilmoitettua asiaa varten hallitukselta kirjallisesti pyytänyt.
- 12 § Yhdistyksen kutsuu kokouksiin hallitus. Kokouskutsut on lähetettävä jäsenille kirjallisesti viimeistään kymmenen (10) päivää ennen kokousta sillä osoitteella, jonka jäsen on yhdistykselle ilmoittanut tai julkaistava yhdistyksen kokouksen päätöksen mukaisesti sen määräämässä sanomalehdessä samassa ajassa.
- 13 § Yhdistyksen kokouksissa suoritetaan äänestykset avoimina, ellei joku osanottajista vaadi suljettua lippuäänestystä. Asiat ratkaistaan yksinkertaisella äänten enemmistöllä, ellei säännöissä toisin määrätä. Kunniajäsenen valituksi tuleminen edellyttää, että vähintään kolme neljäsosaa (3/4) kokouksessa annetuista äänistä on häntä kannattanut. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaaleissa ja suljetuin lipuin äänestettäessä arpa.
- 14 § Yhdistyksen tilit laaditaan ja päätetään kalenterivuosittain. Yhdistyksen tilit ja muut hallintoa koskevat asiakirjat on ennen huhtikuun 15. päivää luovutettava tilintarkastajille, joiden tulee antaa tarkastuskertomuksensa hallitukselle ennen huhtikuun 30. päivää.
- 15 § Näiden sääntöjen muuttamista koskevan päätöksen on voimaan tullakseen saavutettava vähintään kolme neljäsosan (3/4) enemmistö kokouksessa annetuista äänistä. Sääntöjen muuttamishdotus on esitettävä kokouskutsussa.
- 16 § Päätös yhdistyksen purkamisesta on tehtävä kahdessa vähintään kahden (2) kuukauden väliajoin pidetyssä kokouksessa, joista toisen tulee olla yhdistyksen varsinainen kokous ja kummassakin purkuehdotuksen on saavutettava vähintään kolmen neljäsosan (3/4) enemmistö annetuista äänistä tullakseen kokouksen päätökseksi.
- 17 § Jos yhdistys purkautuu, käytetään sen varat johonkin yhdistyksen toimintaa lähellä olevaan tarkoitukseen.
- 18 § Muutoin noudatetaan voimassa olevaa yhdistyslakia.

